

[Alsing Andersen.]

er blevet foretaget, at Danmarks udenrigstjeneste på ingen måde hører til de dyreste, når vi sammenligner med lande, som det er naturligt at sammenligne med, men tværtimod hører til de billige lande, hvad udenrigstjenesten angår. Det viser de foreliggende tal, som jeg heller ikke skal trætte med her, men som jeg henleder opmærksomheden på. Min konklusion af disse bemærkninger er da, at den socialdemokratiske gruppe med god samvittighed kan følge udenrigsministerens henstilling om en både velvillig og hurtig behandling.

Viggo Hauch: Da ordføreren for mit parti, det ærede medlem hr. Per Federspiel, er fraværende fra tinget i dag, skal jeg i hans sted og på mit partis vegne fremsætte nogle få bemærkninger om de foreliggende lovforslag. Det er jo givet, at lovforslagene skal til udvalgsbehandling, og der er i disse lovforslag store og små ting, som fortrinsvis vil egne sig til en indgående forhandling i et udvalg.

Det vil være det høje tings medlemmer bekendt, at mit partis repræsentant i udenrigskommissionen, det tidligere medlem af det høje ting hr. Henry L. W. Jensen, sammen med de konservatives repræsentant i kommissionen har taget visse forbehold ved afgivelsen af betænkningen. Disse forbehold opretholder mit parti, men vi håber og tror, at behandlingen i tinget kan vise, at det vil være muligt på forskellig vis at forene de forskellige synspunkter, hvilket vi meget gerne ser. Der er jo, når vi tænker tilbage på debatten i folketinget i 1921 om udenrigsloven, ført bevis for, at man kan gå til en meget grundig behandling af et sådant lovforslag og alligevel ende med enighed derom.

Nu synes det at være så, at har en kommission behandlet udenrigstjenestens forhold, haster det altid meget med at få det deraf følgende lovforslag gennemført. Kommissionen af 1919-21 afgav sin betænkning den 28. januar 1921 med et stærkt udtalt ønske om, at lovforslag måtte blive gennemført i den daværende rigsdagssamling, og i den kommissionsbetænkning, som nu er afgivet — dog afgivet så tidligt som den 27. oktober — er der også en indtrængende henstilling om at gennemføre lovforslagene

hurtigt. En henstilling af denne art fra et så fremtrædende udsnit af det danske samfund, som denne kommission har været, vil folketinget altid være lydhør over for, men jeg går ud fra, at den højtærede udenrigsminister kan være enig med mig i, at det foreliggende lovkompleks er så stort og så betydningsfuldt, at det bør have en grundig behandling i folketinget. Når jeg siger dette, skyldes det ikke mindst en bemærkning fra det ærede medlem hr. Alsing Andersen, der talte ivrigt og stærkt for, at vi hurtigt skulle gennemføre disse lovforslag. Det vil vi slet ikke afvise, men vi henstiller også, at de bliver grundigt behandlet. Og når det ærede medlem hr. Alsing Andersen bl. a. brugte som begrundelse, at partierne havde været repræsenteret i udenrigskommissionen, så tillader jeg mig at gå ud fra, at den højtærede udenrigsminister kan være enig med mig i, at den omstændighed, at partierne har været repræsenteret i kommissionen, ikke kan gøre dette til en ekspeditionssag i folketinget. Naturligvis afhænger dette af, hvor bred tilslutning regeringen ønsker at få til lovforslagenes gennemførelse, men det er mit partis håb, at regeringen ligesom vi ønsker at få den bredest mulige tilslutning.

Kommissionsbetænkningen, som lovforslagene bygger på, indeholder en række værdifulde og interessante betragtninger, selv om man vel næppe kan sige, at den fuldt står mål med den kommissionsbetænkning, der blev afgivet i 1921, med hensyn til en gennemgribende analyse og prognose for verdensudviklingen både på det politiske og på det økonomiske område, og den højtærede udenrigsminister ved, at mit partis repræsentant i kommissionen har været meget ivrig efter at få en sådan analyse og prognose. Nu skal det indrømmes, at det er en væsentligt sværere opgave i dag end i 1921, og det skal også indrømmes — som det også blev fremhævet af det ærede medlem hr. Alsing Andersen — at der i bilagsbogen til betænkningen er tilløb dertil, selv om det, der er anført, forekommer lidt farveløst. F. eks. synes hele det store spørgsmål om det sydamerikanske kontinents betydning for os i fremtiden fuldstændigt at mangle.

Disse kritiske bemærkninger vil jeg dog ikke lægge større vægt på, end at jeg gerne vil fremhæve, at det er en overordentlig